

Journal of Recreation, Sports and Tourism Research - 2024

Volume 1, Issue 1, 26-32, (2024)

Uluslararası Eğitim ve Spor Yönetimi Politikaları: Analitik Bir Bakış

Can NAKİP¹

Özet

Anahtar Kelimeler

Uluslararası spor başarıları,
Spor yönetimi politikaları,
Sürdürülebilir spor yönetimi,
SPLISS modeli.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, uluslararası düzlemde uygulanan eğitim ve spor yönetimi politikalarının, ülkelerin toplumsal gelişimlerine olan katkılarını analitik bir perspektifle incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmada, uluslararası eğitim ve spor yönetimi politikalarını analiz etmek amacıyla literatür taraması ve tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada, akademik kaynaklar, uluslararası kuruluş raporları ve teorik yaklaşımlar incelenerek, bu politikaların etkileri analitik bir bakış açısıyla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bu makalenin bulguları, uluslararası spor yönetimi politikalarının ülkelerin sporcularının uluslararası başarılarında önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Özellikle SPLISS modelinin, elit spor başarılarını artırmak için maddi destek, altyapı ve antrenör eğitimi gibi faktörlerin önemini vurguladığı saptanmıştır. Gelişmiş ülkelerin, bu politikalarla yaptıkları yatırımlar sayesinde hem sporcuların performansını yükselttiği hem de toplum sağlığı ve sosyal uyumu desteklediği görülmektedir. Buna ek olarak, UNESCO'nun sporun sosyal ve sağlık alanındaki olumlu etkilerine dikkat çektiği ve bu politikaların uzun vadeli toplumsal faydalar sağladığı belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, uluslararası spor ve eğitim politikalarının etkin planlanmasının, ülkelerin hem profesyonel sporcu başarılarını hem de toplumsal refah seviyesini artırmada kritik öneme sahip olduğu belirlenmiştir.

International Education and Sports Management Policies: An Analytical Perspective

Abstract

Keywords

International Sports Achievements,
Sports Management Policies,
Sustainable Sports Management,
SPLISS Model.

Aim: The purpose of this study is to examine the contributions of education and sports management policies implemented internationally to the social development of countries from an analytical perspective.

Methods: In this study, literature review and thematic analysis methods were used to analyze international education and sports management policies. In the research, academic resources, international organization reports and theoretical approaches were examined, and the effects of these policies were evaluated from an analytical perspective.

Results: The findings of this article show that international sports management policies play an important role in the international success of countries' athletes. It was determined that the SPLISS model emphasized the importance of factors such as financial support, infrastructure and coach training to increase elite sports success. It is seen that developed countries both increase the performance of athletes and support public health and social harmony thanks to the investments they make in these policies. In addition, it was determined that UNESCO drew attention to the positive effects of sports in the social and health fields and that these policies provide long-term social benefits.

Conclusion: As a result, it was determined that effective planning of international sports and education policies is of critical importance in increasing both the professional athlete success of countries and the level of social welfare.

Article Info

Online Publishing: 30.12.2024

GİRİŞ

Toplumların kültürel, sosyal ve ekonomik alanlarda gelişmesinde eğitim ve sporun en önemli iki temel kavram oldukları bilinmektedir. Sporun bireyler üzerinde fiziksel ve psikolojik faydası bulunurken; eğitim kişilerin bilgi ve becerilerini geliştirmesine katkı sağlar. Öyle ki bu iki alanın ehemmiyeti hem bireysel gelişim açısından hem de toplumların bütünleşmesi, ulusların ekonomik ilerlemesi ve uluslararası camiada rekabet gücünün artırılması hususunda önem arz etmektedir. Uluslararası

¹ Marmara Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Spor Yönetimi Bölümü, Türkiye, can_nakip@hotmail.com

platformlarda uygulanan eğitim ve spor yönetimi stratejileri, toplumların sürdürülebilir kalkınma amaçlarına varmasında etkin rol oynar. T.C. Millî Eğitim Bakanlığı'nın "Uluslararası Eğitim Raporları" adlı çalışması, uluslararası kuruluşlar bünyesinden yayımlanan eğitim politikası raporlarını özetleyerek Türkiye'deki eğitim politikalarının uluslararası temelleri ve etkilerini çözümler. Bu raporlar, UNESCO, OECD ve Dünya Bankası gibi kuruluşların eğitime yönelik politika önerilerini içerir. (MEB, 2024). Uluslararası düzlemde spor yönetimi ve eğitim politikalarının ortak noktası, özellikle Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) gibi kurumlar tarafından sıkça dile getirilmektedir. UNESCO'nun değindiği gibi, spor yalnızca fiziksel gelişimi değil, bir yandan da sosyal uyumu, insan haklarını ve toplumsal barışı destekleyen bir gereç olarak görülmektedir. UNESCO bu gelişmeleri ve sporun toplumsal eşitlik hakkındaki faktörleri ayrıntılarıyla beraber incelemektedir. Fiziksel eğitim, özellikle genç nüfusun sağlıklı gelişimini teşvik ederek gelecekte daha sağlıklı, üretken ve sosyal olarak aktif bireyler yetiştirmeyi amaçlar. Bu bağlamda, sporun ulusal eğitim politikalarıyla entegre edilmesi kaçınılmaz bir ihtiyaç haline gelmiştir. Ayrıca, sporun, özellikle uluslararası platformlarda, ülkelerin yumuşak güç politikalarının bir parçası haline gelmesi, spor yönetimi ve eğitim politikalarının önemini daha da artırmıştır (UNESCO, 2013). Ayyıldız, (2021) 'in çalışması, toplumun uluslararası spor organizasyonlarına yönelik bakış açısını inceler. Uluslararası spor organizasyonları üzerine yapılan bu çalışma, spor yönetimi politikalarının uluslararası algısını değerlendirir. Uluslararası spor yönetimi politikaları, ülkelerin uluslararası spor etkinliklerinde başarılı olmasını sağlayacak stratejiler geliştirmeyi ve aynı zamanda sporu toplumun her kesimine yaymayı hedefler. SPLISS (Uluslararası Spor Başarılarına Yönelik Spor Politikaları Faktörleri Modeli) gibi modeller, ülkelerin spor yönetimi politikalarının etkinliğini ölçmekte ve bu politikaların uluslararası başarılar üzerindeki etkilerini incelemektedir. Bu modellerin gelişimi ve etkileri A Systematic Review of the Development of Sport Policy Research (2000–2020) başlıklı çalışmada kapsamlı olarak ele alınmaktadır (Ouyang ve Ping-Chao, 2023). SPLISS modeli, sporun elit düzeyde başarı sağlaması için gereksinim duyulan maddi yardım, antrenör eğitimi ve insan kaynakları gibi sebepleri vurgulamakta ve ülkelerin spor başarılarını artırmak için bu alanlara dikkat edilmesi gerektiğini söylemektedir. Başka bir çalışma, uluslararası spor ve beden eğitimi politikalarını gözlemleyerek, UNESCO ve IOC gibi uluslararası kuruluşların spor politikası belgelerini çözümler. Bu belgeler, fiziksel eğitimin bir hak olarak bilinmesi ve sporun sosyal değerlerinin kuvvetlendirilmesine yönelik tavsiyeler bulundurur (Müftüler ve Arıtan, 2020). Uluslararası eğitim politikaları ile ilgili çalışmalar uygulanarak, eğitim yönetimi ve müfredat geliştirmeye yönelik çeşitli yaklaşımlarda bu konuya parantez açmaktadır (IJOCIS, 2023). Spor politikaları aynı anda, toplumların genel refahını artırmaya dönük sosyal politikaların bir bölümü olarak kabul edilmektedir. Ulusal sağlık sistemlerinin bir bölümü olarak spora yönlendirilmesi, halk sağlığı sıkıntılarını düşürme ve toplumun genel yaşam kalitesini yükseltme açısından önemlidir. Dünya Sağlık Örgütü (WHO), sporun obezite, kalp hastalıkları ve diyabet gibi sağlık problemleriyle savaşmada mühim bir araç olduğunu vurgulamaktadır. Bu anlamda, spor yönetimi politikalarının eğitim politikalarıyla düzgünce uygulanması, sağlık, eğitim ve sosyal entegrasyon kapsamlarında daha pozitif sonuçlara yol açabilir. Dye, (2013) devlet politikalarının ne şekilde oluştuğu ve uygulandığı konusunu tartışarak, uluslararası eğitim politikalarının analizi için güçlü bir teorik altyapı sağlamaktadır. Analitik bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde, uluslararası eğitim ve spor yönetimi politikaları, ülkeler arasındaki farklılıkları ve bu politikaların etkilerini inceleme fırsatı sunar. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasındaki politik farklılıklar, sporun nasıl yönetildiği ve eğitime nasıl entegre edildiği konusunda çeşitli farklılıklar yaratmaktadır. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasındaki spor yönetimi ve eğitim politikalarının farkları, çeşitli uluslararası çalışmalarla da desteklenmiştir (International Sports Studies, 2021). Gelişmiş ülkeler, sporu daha çok bir prestij aracı olarak kullanarak uluslararası alanda başarı sağlamayı hedeflerken, gelişmekte olan ülkeler sporu sosyal kalkınma ve sağlık politikalarının bir parçası olarak değerlendirmektedir.

Bu çalışma, uluslararası düzlemde yapılan eğitim ve spor yönetimi politikalarının, ülkelerin toplumsal gelişimlerine ne şekilde faydalı olduğunu incelemeyi hedeflemektedir. Bu bağlamda, eğitim ve spor yönetimi politikalarının teorik ilkeleri ve bu politikaların ülkeler arasındaki zıtlıkları, analitik bir perspektifle ele alınacaktır. Özellikle, sporun ulusal ve uluslararası düzlemde ne şekilde yönetildiği, hangi stratejilerin uygulandığı ve bu stratejilerin toplumsal sonuçları incelenecektir. Bu sayede, spor ve eğitim politikalarının ortak noktaları belirlenerek, gelecekte bu alanlarda yapılacak politika geliştirme aşamalarına fayda sağlaması amaçlanmaktadır.

Literatür İncelemesi

1. SPLISS Modeli ve Spor Politikaları

SPLISS (Sports Policy Factors Leading to International Sporting Success), uluslararası spor politikalarının etkinliğini derinleştiren bir modeldir. Bu model, ülkelerin uluslararası arenada başarılı olmaları için gerekli olan önemli taşları analiz eder ve politikaların ne şekilde yönetilmesi gerektiğini tarif eder. SPLISS, uluslararası spor başarılarını etkileyen dokuz ana nedeni inceler: spor politikalarının koordinasyonu, finansal destek, altyapı, antrenör eğitimi, spor bilimleri desteği, ulusal ve uluslararası yarışmalara katılım, yetenekli sporcuların tespiti, seçimi ve geliştirilmesi, elit sporcuların desteği ve medya ile toplumda sporun tanıtımı.

Birçok çalışma, SPLISS modelinin elit sporlar üzerindeki sonuçlarını incelemiş ve modelin, spor politikalarını daha kuvvetli hale getirme potansiyelini belirtmiştir. Hatta Hollanda, Kanada, Norveç ve Avustralya gibi ülkeler SPLISS modelini uygulayarak nice önemli spor başarıları kazanmışlardır. Ouyang ve Ping-Chao'nun (2023) çalışması, SPLISS'in uygulamalarının farklı ülkelerde spor başarılarına olan etkileri incelerken, spor politikalarının küresel spor sistemlerine uyarlanmasını derinlemesine irdellemektedir.

SPLISS Modeli Ülkeler Arasındaki Farklar ve Etkiler

SPLISS modeli, spor politikalarını inceleyerek ülkeler arası ayrımları belirlemeyi amaçlar. SPLISS modeli, dokuz önemli ayak üzerine kuruludur ve bu ayaklar ülkelerin elit spor başarıları ne şekilde ulaştığını anlamaya destek olur. Bu ayaklar arasında maddi destek, antrenör eğitimi, altyapı ve spor bilimleri gibi unsurlar yer alır. Fakat, her ülkenin bu ayaklara yapmış olduğu yatırımlar ve taktiksel uygulamalar çeşitlilik göstermektedir, bu da başarıya ulaşmada ciddi farklar oluşturur.

Maddi Destek: Gelişmiş ve Gelişmekte Olan Ülkeler

Kanada ve **Norveç** benzeri gelişmiş ülkeler, elit sporculara büyük miktarlarda maddi destek sağlayarak sporcuların performansını yükseltmek için stratejik hamleler yapmışlardır. Bu ülkelerde devlet destekli spor projeleri, sporcuların hem eğitim hem de antrenman zamanlarında gereken kaynakları sunmaktadır. Kanada, sporcu gelişim programlarına yapılan yatırımın sonucu olarak olimpiyatlarda büyük başarı elde etmiştir (Canadian Olympic Committee, 2024). Diğer taraftan, gelişmekte olan ülkelerde maddi destek kısıtlı olmasından dolayı, bu ülkeler, elit sporculara yönelik yeterli destek vermekte zorlanmaktadır ve bu durumun uluslararası başarı şansını düşürdüğü gözlemlenmektedir. Bu sebepten ötürü maddi kaynakların kısıtlı olduğu ülkelerde spor politikalarının başarısı, uluslararası arenada rekabet gücünü sınırladığı gözlemlenmektedir (UNESCO, 2013).

Antrenör Eğitimi ve Spor Bilimleri: Ülkeler Arası Farklılıklar

Hollanda ve Birleşik Krallık, antrenör eğitimine ve spor bilimlerine köklü yatırımlar yapan ülkelerden bazılarıdır. Bu ülkelerde, sporculara sağlanan destek sadece maddi kaynaklarla kısıtlı olmayıp, antrenörlerin düzenli eğitimi ve gelişimi ile desteklenir. SPLISS modelinin spor bilimleri ayağı, elit spor başarılarında güçlü bir eleman olarak kabul edilir ve gelişmiş ülkeler bu alanda boy göstermektedir. (De Bosscher, 2018). Gelişmekte olan ülkeler, spor bilimleri alanında yeteri kadar yatırıma haiz olamayabilir, bu da elit sporcuların uluslararası başarıya ulaşmasını güçleştirebilir.

Altyapı ve Katılım Olanakları

SPLISS modelinde altyapının değeri, sporculara sağlanan antrenman alanları, tesisler ve ulusal yarışmalara katılım imkanlarıyla direkt olarak alakalıdır. Avustralya ve Norveç, elit sporcular için modern altyapısı olan ülkelere bazılarıdır. Özellikle ulusal ve uluslararası müsabakalara katılım, sporcuların tecrübelenmelerini sağlar ve uluslararası başarıyı geliştirir (SPLISS, 2015). Gelişmekte olan ülkelerde altyapı yatırımları kısıtlı olabilir ve sporcular ulusal ve uluslararası düzeyde müsabaka olanaklarından yoksun kalabilirler. Bu durum, SPLISS modelinin bir başka ayağı olan katılım fırsatlarının etkisini sınırlayarak, elit sporcuların gelişimini güçleştirebilir.

Sonuç olarak SPLISS modeli, ülkeler arasındaki spor politikalarını analiz etmede etkili bir araç olmakla birlikte, her ülkenin bu modele yaptığı yatırımlar ve uygulamalar çeşitlilik gösterebilmektedir. Gelişmiş ülkeler, maddi destek, altyapı ve spor bilimleri gibi alanlara büyük yatırımlar yaparak uluslararası

başarıda öne çıkarken, gelişmekte olan ülkeler, bu alanlarda kısıtlı kaynaklara sahip olduğu gözlenmektedir. Bu ayrımlar, uluslararası başarı üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır.

2. UNESCO ve Fiziksel Eğitim Politikaları

UNESCO (2013), uluslararası eğitim politikalarının sporla uyarlanmasını vurgulamaktadır. UNESCO, fiziksel eğitimi, çocukların ve gençlerin, fiziksel ve zihinsel gelişiminde bir unsur olarak görmektedir. Sporun sosyal düzen ve insan hakları kapsamında pozitif sonuçları, UNESCO'nun politika belgelerinde sıkça yer alır. Rapora göre, fiziksel eğitim, ülkelerin ulusal sağlık politikalarına entegre edilmesi gereken mühim bir kısım olarak görülmektedir. Fiziksel eğitimin ulusal kalkınmaya olan faydaları, öncelikle sağlık, sosyal entegrasyon ve ekonomik kalkınma alanında önemli bir görevi vardır. UNESCO'nun spor politikaları, sporun yalnızca elit seviyede başarı için değil, aynı anda genel halk sağlığı ve sosyal kalkınma için nasıl kullanılabileceğini uygun bir perspektifte göstermektedir. (UNESCO, 2013).

3. Devlet Politikalarının Spor ve Eğitim Üzerindeki Rolü

Devlet politikalarının eğitim ve spor üzerindeki etkisi hususunda Dye, kamu politikalarının devletin yaptığı veya yapmadığı eylemler olduğunu belirterek, politika analizlerinin hükümetlerin karar alma süreçlerini nasıl etkilediğini incelemiştir. Spor ve eğitim politikaları, genellikle hükümetlerin toplumsal kalkınma, sağlık ve uluslararası rekabet gücünü artırma amacıyla uyguladıkları stratejilerdir. Dye'nin çalışması, devlet politikalarının spor yönetimine olan etkilerini incelerken, ayrıca hükümetlerin ulusal spor politikalarını ne şekilde oluşturduğu ve uyguladığı üzerine mühim bilgiler içermektedir. Devletlerin spor politikalarını şekillendirmesi, ülkelerin uluslararası başarıları için kritik öneme sahiptir. Avustralya ve Birleşik Krallık, olimpiyat başarılarını artırmak için devlet tarafından finanse edilen spor projeleri ve altyapılar geliştirmiştir. Bu tür projeler, sporcu gelişimini desteklerken, uluslararası arenada rekabetçi avantaj sağlar. Dye'nin çalışması, bu tür politikaların uzun vadeli etkilerini incelemekte ve spor politikalarının sürdürülebilir başarının anahtarı olduğunu vurgulamaktadır (Dye, 2013).

4. Karşılaştırmalı Spor Politikaları ve Elit Spor Başarısı

Elit spor başarıları, ülkelerin spor yönetimi politikalarına doğrudan bağlıdır. Uluslararası spor yönetimi politikaları, ülkelerin uluslararası başarıları üzerinde kritik bir etkiye sahiptir (International Journal of Sport Management, 2023).Avustralya, Kanada ve Birleşik Krallık gibi ülkeler, olimpiyatlarda elde ettikleri başarıları, stratejik spor yönetimi politikaları sayesinde. Bu ülkeler, spor politikalarını tekrardan oluşturarak sporcularına maddi destek vermekte, antrenör eğitimi programları oluşturmakta ve spor altyapılarını güncellemektedir. SPLISS modeli, bu tür ülkelerin başarılarının analizinde sıkça kullanılan bir araçtır (Ouyang ve Ping-Chao, 2023).

Bu çalışmalar, ülkeler arası spor politikalarının karşılaştırmalı bir analizini sunarken, başarılı ülkelerin hangi politikaları benimsediğini ortaya koymaktadır. Elit spor başarısına ulaşmak için, sporcuların uzun vadeli gelişimi, yönetim stratejileri, altyapı ve finansman gibi faktörlerin doğru şekilde yönetilmesi gerektiği vurgulanmaktadır

Veri ve Örnek Olay İncelemesi

Bu çalışmada sadece teorik bir yaklaşım değil, aynı zamanda somut veri ve örnek olay incelemeleri de ele alınmıştır. Bu bölümde, uluslararası spor organizasyonlarının yönetim stratejileri ve belirli ülkelere uygulanan spor politikaları detaylandırılacaktır. Bu tür incelemeler, spor yönetimi politikalarının pratik uygulamaları ve başarılarını daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Uluslararası spor organizasyonları, ülkelerin spor yönetimi politikalarıyla doğrudan ilişkili olup, bu organizasyonların başarıya ulaşmasında kullanılan stratejiler önemli rol oynar. Mesela, Olimpiyat Oyunları gibi büyük organizasyonlar, katılımcı ülkelerin spor yönetimi taktiklerinin başarısını gösteren mühim bir fırsattır. Avustralya ve Birleşik Krallık gibi ülkeler, bu tür büyük organizasyonlarda başarılı olmak için spor altyapılarını geliştirmiş, sporcularına maddi ve eğitimsel destek vererek uzun vadeli stratejiler oluşturmuşlardır. Ayrıca, IOC'nin Olimpik Dayanışma Programı kapsamında küresel düzeyde sporculara sağlanan destek, Tokyo 2020'de 113 madalya kazanan sporculara büyük katkı sağlamıştır. Bu program, elit sporcuları desteklemenin yanı sıra mülteciler gibi dezavantajlı gruplara da destek sunmaktadır (IOC, 2021).

Kanada ise, SPLISS modeli kapsamında uluslararası spor başarılarına yönelik uyguladığı spor politikaları ile dikkat çekmektedir. Kanada, sporcu gelişimini desteklemek için hem ulusal hem de

uluslararası düzeyde programlar geliştirmiştir. Bu bağlamda, sporcu keşif ve geliştirme sistemleri, ulusal spor federasyonları tarafından desteklenmektedir. Kanada'nın bu sistemli yaklaşımı, olimpiyat başarılarına büyük katkı sağlamaktadır. Ayrıca, Kanada'nın 2024 federal bütçesi kapsamında sporculara sağlanan finansal destekler, sporcuların antrenman ve yaşam koşullarını iyileştirmeyi amaçlayan çeşitli programlar içermektedir. Kanada'nın Spor Destek Programı ve Toplum Sporları Girişimi, sporun geniş kitlelere yayılmasına katkıda bulunmaktadır (Canadian Olympic Committee, 2024).

Bu incelemede sporculara sağlanan finansal destek ile uluslararası arenadaki başarı arasında güçlü bir ilişki olduğu görülmektedir. SPLISS modeli kapsamında yapılan çalışmalarda, elit sporculara yönelik finansal desteğin ülkelerin uluslararası başarılarını doğrudan etkilediği ortaya konmuştur.

YÖNTEM

Bu çalışmanın yöntemi, teorik bir yaklaşım kullanarak uluslararası eğitim ve spor yönetimi politikalarının faaliyetlerini analiz ederek analitik bir bakış açısı sunmayı amaçlamaktadır. Çalışmanın temelini oluşturan yöntem, literatür taraması ve tematik analiz üzerine kuruludur. Bu bağlamda, mevcut akademik literatür ve teorik yaklaşımlar ışığında uluslararası eğitim ve spor yönetimi politikalarının faaliyetleri analiz edilerek analitik bir bakış açısı sunulmuştur. Araştırma sürecinde şu adımlar takip edilmiştir.

Araştırmanın tasarımı

Bu çalışma, mevcut literatürün incelenmesi ile uluslararası spor ve eğitim yönetimi politikalarını karşılaştırmalı bir bakış açısıyla konu alan teorik bir makale özelliğindedir. Literatür taraması sürecinde, SPLISS modeli ve UNESCO'nun eğitim ve spor politikalarına ilişkin var olan çalışmaların sistematik bir değerlendirmesi yapılmıştır.

Veri Kaynakları

Çalışmada kullanılan veri kaynakları, uluslararası kuruluşların raporları (UNESCO, OECD, Dünya Bankası), akademik makaleler ve spor yönetimi alanındaki çeşitli teorik çerçeveleri içeren kaynaklardan oluşmaktadır. Literatür taraması, hem çevrimiçi akademik veri tabanları (Google Scholar, JSTOR, Web of Science) hem de uluslararası spor başarıları üzerine yazılmış raporlar ve çalışmalardan sentezlenmiştir.

Veri toplama süreci

Literatür taraması, son 20 yıl içinde yayımlanmış ve spor yönetimi politikaları, uluslararası başarılar, SPLISS modeli ve UNESCO raporlarını içeren çalışmaların sistematik bir şekilde taranması ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, aşağıdaki kriterlere göre seçilmiştir:

- SPLISS modeli kapsamında yazılmış teorik ve uygulamalı çalışmalar,
- UNESCO'nun spor ve eğitim politikalarıyla alakalı raporlar ve analizler,
- Uluslararası spor yönetimi politikalarını inceleyen çalışmalar.

Araştırmanın veri analizi

Elde edilen veriler, tematik analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir. Bu yöntem, SPLISS modeli, uluslararası spor başarılar ve devlet politikaları gibi temel ilkeleri incelemeyi ve bu ilkelerin uluslararası arenadaki başarıya olan etkilerini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Veriler farklı olarak, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin spor politikalarını karşılaştırmalı bir bakış açısıyla değerlendirmek için kullanılmıştır.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Spor yönetimi ve eğitim politikalarının etkinliği birçok şekilde incelenebilir, bu çalışmada SPLISS modeli çerçevesinde incelenmiştir. Elde edilen bulgular, devletlerin uluslararası arenada sergiledikleri performans sonrası edindikleri başarılar üzerinde, benimsedikleri spor yönetimi politikalarının önemli bir etkisinin olduğunu göstermektedir. Bu çalışmada elde edilen verilere göre spor yönetimi politikalarının işlevsel olması, ülkeler adına yarışan profesyonel sporcuların başarısını arttırdığı konusunun ne denli önemli olduğu gözlemlenmektedir (IOC, 2021; Canadian Olympic Committee,

2024). Ayrıca Birleşik Krallık ve Avustralya gibi ülkeler de spor politikalarını yeniden gözden geçirmiş ve bu modeli benimseyerek büyük fayda sağlamıştır. Bunun yanı sıra IOC'nin Olimpik Dayanışma Programı gibi küresel oluşumlarında elit sporcuların desteklenmesi hususunda dikkat çekici bir rolü olduğu gözlenmektedir. Bununla birlikte, ülkelerin uyguladığı spor politikalarının etkisi sadece elit sporcuların desteklenmesi ile sınırlı kalmamış, sporun tabana, yani geniş kitlelere yayılması hususunda da epeyce etkili olmuştur. Özellikle UNESCO'nun dikkat çektiği üzere, sporun insan hakları ve sosyal uyum üzerindeki olumlu etkileri yadsınamayacak düzeydedir. Uygulanan bu politikaların, toplumun daha rahat ve konfor içerisinde yaşaması için, sosyal politikalarla birleştirilmesi gerektiği yönündeki bulgular da oldukça önemlidir (UNESCO, 2013). Bu tür politikaların uygulanması hem profesyonel düzeydeki sporcular için hem toplumun spora erişimini artırarak ülkedeki her kesime fayda sağlayabilir. Bu durum, ülkelerin uzun vadede hem ekonomik hem de sosyal gelişimine katkıda bulunur. Bu açıdan bakıldığında, spor politikalarının sağlık açısından uzun vadeli faydaları da göz ardı edilememelidir. Sporun toplum içerisinde yaygınlaştırılması, özellikle diyabet, obezite ve kalp hastalıkları gibi toplum sağlığı açısından risk teşkil eden sorunlarla mücadelede etkin bir araç olabilir. Özellikle Kanada ve Norveç gibi ülkeler, toplum açısından risk addedilen sağlık problemlerinin önüne geçmek için, spor politikalarını toplum içerisinde yaygınlaştırdığı gözlemlenmiştir. Bunun yanı sıra, spor yönetimi politikalarının sporcunun fiziksel yeteneklerini, mental sağlıklarını ve psikolojik dayanıklılıklarını da geliştirecek yapısal düzenlemeleri de içermesi gerektiği aşikardır. Gelişmiş ülkelerde sürdürülen spor yönetimi politikalarında, sporcuların rehabilite edilme ve psikolojik danışmanlık hizmetlerine erişimlerinin artırıldığı gözlemlenmektedir. Uygulanan bu desteklerin, sporcularda başarının uzun vadeli olmasına yardımcı olduğu araştırmalarla da kanıtlanmıştır. Bu çalışmaya göre, ülkelerin uluslararası camiada başarılarını artırmalarında, spor yönetimi politikalarının etkisi göz ardı edilemeyecek düzeydedir. Buna ek olarak, spor politikalarını topluma entegre etmenin sağlık ve sosyal uyum için önemli çıktıları bulunmaktadır. Sporun bu yönü UNESCO'nun çalışmalarında da vurgulanmaktadır.

Sonuç olarak, gelecekte spor yönetim politikalarının verimli bir şekilde planlanması için SPLISS modelinin önemli bir çerçeve ortaya koyduğu gözlemlenmektedir. Bu açıdan bakıldığında hem profesyonel sporcuların başarılarını hem de toplumun refah seviyesini artırmak için spor yönetimi politikalarının sürdürülebilirliğini sağlamak gerektiği söylenebilir. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde, sporun toplumdaki ekonomik, sağlık ve sosyal açıdan büyümesi üzerindeki etkilerini bu tür spor yönetimi modelleri güçlendirebilir. Bu çalışma, SPLISS modelinin uygulanabilirliğini doğrularken, yapılacak olan çalışmaların bu politikaların uzun vadeli etkilerini incelemeye devam etmesi gerektiğini önermektedir.

ETİK ONAY BİLGİLERİ

Etik Kurul Komitesi : Bu araştırma derleme niteliğinde olduğundan etik onay gerektirmemektedir.
Protokol/Sayı Numarası : -

KAYNAKÇA

- Ayyıldız, E. (2021). Toplumun uluslararası spor organizasyonlarına bakış açısının incelenmesi. *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 7(2), 630-641.
- Canadian Olympic Committee, (2024). Statement on Federal Budget.
- De Bosscher, V. (2018). A Mixed Methods Approach to Compare Elite Sport Policies of Nations. *Sport in Society: Cultures, Commerce, Media, Politics*.
- Dye, T. (2013). Public policy and government action: A Theoretical Overview.
- International Journal of Curriculum and Instructional Studies (IJOCIS). (2023). *Vol 13 No 2: Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi*.
- International Journal of Sport Management. (2023). Spor Yönetimi Politikaları Üzerine Uluslararası Çalışmalar. *International Journal of Sport Management*.
- International Sports Studies. (2021). Spor Yönetimi ve Eğitim Politikaları Üzerine Karşılaştırmalı Çalışmalar. *International Sports Studies*.
- IOC. (2021). *Olympic Solidarity Program Overview*.

- Müftüler, M., & Arıtan, C. (2020). Yenilenen Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Programlarının Uluslararası Politikalar Kapsamında Analizi. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 159-176.
- Ouyang, Y., & Ping-Chao, L. (2023). A Systematic Review of the Development of Sport Policy Research (2000–2020). *Sustainability Journal*.
- SPLISS. (2015). *Sports Policy Factors Leading to International Sporting Success: A Study on Financial Support and Olympic Success*.
- T.C. Millî Eğitim Bakanlığı (MEB). (2024). *Uluslararası Eğitim Raporları: Özet ve Öneriler*. MEB Yayınları.
- UNESCO. (2013). *Education for All Global Monitoring Reports*.